

PÓJDŹ ZA MNA

Rekolekcje w życiu codziennym, Białystok, 5.03 – 2.04.2017

Prowadzą: Jezuici i Wspólnota Życia Chrześcijańskiego w Białymstoku

II Tydzień – Tam i z powrotem

Dzień 1- 13 III 2017- Poniedziałek – 1 Krl 19, 1-16 Droga Eliasza

Kiedy Achab opowiedział Izebel wszystko, co Eliasza uczynił, i jak pozabijał mieczem proroków, 2 wtedy Izebel wysłała do Eliasza posłańca, aby powiedział: «Chociaż ty jesteś Eliasza, to jednak ja jestem Izebel! Niech to sprawią bogowie i tamto dorzucą, jeśli nie postąpisz jutro z twoim życiem, jak się stało z życiem każdego z nich». 3 Wtedy Eliasza zląkwszy się, powstał i ratując się ucieczką, przyszedł do Beer-Szeby w Judzie i tam zostawił swego sługę, 4 a sam na odległość jednego dnia drogi poszedł na pustynię. Przyszedłszy, usiadł pod jednym z janowców i pragnąc umrzeć, rzekł: «Wielki już czas, o Panie! Odbierz mi życie, bo nie jestem lepszy od moich przodków». 5 Po czym położył się tam i zasnął. A oto anioł, trącając go, powiedział mu: «Wstań, jedź!» 6 Eliasza spojrzawszy, a oto przy jego głowie podpłomyk i dzban z wodą. Zjadł więc i wypił, i znów się położył. 7 Powtórnie anioł Pański wrócił i trącając go, powiedział: «Wstań, jedź, bo przed tobą długa droga». 8 Powstawszy zatem, zjadł i wypił. Następnie mocą tego pożywienia szedł czterdzieści dni i czterdzieści nocy aż do Bożej góry Horeb. 9 Tam wszedł do pewnej groty, gdzie przenocował. Wtedy Pan skierował do niego słowo i przemówił: «Co ty tu robisz, Eliaszu?» 10 A on odpowiedział: «Żarliwością rozpałem się o chwałę Pana, Boga Zastępów, gdyż Izraelici opuścili Twoje przymierze, rozwalili Twoje ołtarze i Twoich proroków zabili mieczem. Tak że ja sam tylko zostałem, a oni godzą jeszcze i na moje życie». 11 Wtedy rzekł: «Wyjdź, aby stanąć na górze wobec Pana!» A oto Pan przechodził. Gwałtowna wichura rozwalająca góry i druzgocąca skały szła przed Panem; ale Pan nie był w wichurze. A po wichurze - trzęsienie ziemi: Pan nie był w trzęsieniu ziemi. 12 Po trzęsieniu ziemi powstał ogień: Pan nie był w ogniu. A po tym ogniu - szmer łagodnego powiewu. 13 Kiedy tylko Eliasza go usłyszał, zasłoniwszy twarz płaszczem, wyszedł i stanął przy wejściu do groty. A wtedy rozległ się głos mówiący do niego: «Co ty tu robisz, Eliaszu?» 14 Eliasza zaś odpowiedział: «Żarliwością rozpałem się o chwałę Pana, Boga Zastępów, gdyż Izraelici opuścili Twoje przymierze, rozwalili Twoje ołtarze i Twoich proroków zabili mieczem. Tak że ja sam tylko zostałem, a oni godzą jeszcze i na moje życie». 15 Wtedy Pan rzekł do niego: «Idź, wracaj swoją drogą ku pustyni Damaszku. A kiedy tam przybędziesz, namaścisz Chazaela na króla Aramu. 16 Później namaścisz Jehu, syna Nimszego, na króla Izraela. A wreszcie Elizeusza, syna Szafata z Abel-Mechola, namaścisz na proroka po tobie.

Na początku modlitwy uczyni znak krzyża i uświadom sobie przez chwilę, że Bóg jest teraz przy Tobie. Ponieważ chcesz z Nim rozmawiać, więc **On Jest Obecny**. Poproś Go więc w tym momencie, aby Duch Święty poruszał Twoją modlitwę, by On sam ją prowadził. Poproś także, by Pan usuwał w niej wszelkie przeszkody oraz by oczyścił Twoje zamiary, intencje, pragnienia, decyzje, czyny – by służyły tylko większej chwale Boga i dobru innych ludzi.

Zaangażuj teraz wyobraźnię. Jeśli potrzebujesz, przypomnij sobie fragment Pisma, którym będziesz się modlił. Następnie zobacz Eliasza, który jest na pustyni, schronił się przed słońcem pod

krzewem janowca. Rozejrzyj się dookoła. Posłuchaj rozmowy, jaka toczy się pomiędzy Eliaszem a aniołem.

Poproś teraz Pana o owoc modlitwy. W dzisiejszej modlitwie poproś **by każdy powrót do Boga koncentrował Cię w coraz większym stopniu na Jego miłości, a nie na własnej słabości.**

1. Eliaz, jest prorokiem Boga. Nie znajdziemy w Biblii opisu jego powołania czy historii jego życia sprzed posługi prorockiej. Pojawia się w historii biblijnej jakby w środku wydarzeń. Staje przed królem Achabem, aby upomnieć go w imieniu Boga, pokazać że, między innymi, pod wpływem swojej żony Izebel, odszedł od wierności Jedynemu Bogu. Prorok zapowiada też karę, która spotka całe królestwo – długotrwałą suszę. I jego słowa zaczynają się realizować. W czasie suszy doświadcza troskliwej opieki Boga: jest karmiony przez kruki, wdowę w Sarepcie Sydońskiej, a scenie poprzedzającej dzisiejszy fragment udowadnia, że Baal nie jest prawdziwym bogiem i zabija wszystkich jego proroków. W rozważanym dziś fragmencie widzimy jakby innego człowieka. Eliazz ucieka, bo Izebel zagroziła, że go zabije. Pomyśl o takich momentach swojego życia, kiedy wszystko szło dobrze, kiedy w Twoim sercu był pokój i z pogodnym nastawieniem patrzyłeś na swoją przyszłość. Bóg był blisko i miałeś ufność, że wszystko będzie dobrze. Zobacz potem te momenty, kiedy jakby w jednej chwili wszystko się zmieniło – pod wpływem jakiegoś wydarzenia, spotkania, rozmowy. W Twoim sercu zagościł lęk i chciałeś uciec albo zacząłeś uciekać.

2. Eliazz ucieka na pustynię. Symbolika pustyni z jednej strony może wyrażać etap drogi ku Bogu, oczyszczenia, przemiany. Z drugiej – jest to miejsce umierania, przestrzeń nieprzyjazna życiu. Zatem Eliazz uciekając w to miejsce chce, aby zrealizowało się jego pragnienie śmierci, a jednocześnie Bóg wykorzystuje tę przestrzeń, aby przemienić serce swojego proroka i przygotować do nowego etapu misji. Pustynia staje się etapem drogi, a nie jej kresem. Również tutaj Bóg troszczy się o życie Eliasza. Posyła anioła, który dwukrotnie karmi proroka. Budzi go ze snu, co można też odczytać jako obudzenie do życia, zmartwychwstanie. Pokarm ma taką moc, że Eliazz dochodzi do góry, na której spotka Boga. Okres czterdziestu dni i nocy symbolizuje tu czas potrzebny na przygotowanie człowieka na spotkanie z Bogiem i podjęcie nowej misji. Czasami to sam Bóg wyprowadza nas na pustynię, by przygotować do czegoś nowego, innego... Przypomnij sobie Twoje ucieczki od tego, co dotychczas robiłeś, a co może było dane Ci przez Boga jako zadanie do wypełnienia. Popatrz na Twoje momenty zniechęcenia, poczucia beznadziejności i bezsensowności tego, co robisz. Jakie było wtedy Twoje doświadczenie działania Boga, a jak widzisz te momenty teraz, z perspektywy czasu?

3. Eliazz spotyka Boga. Jaskinia, w której schronił się prorok to kolejny symbol biblijny – to miejsce działania Boga Jahwe, miejsce spotkania z Nim. I w końcowym fragmencie dzisiejszego tekstu widzimy opis tego spotkania. Bóg dwa razy zwraca się bezpośrednio do Eliasza z pytaniem: „Co ty tu robisz Eliaszu?” Odpowiedź nie jest Bogu do niczego potrzebna, odpowiedź jest potrzebna Eliazzowi, żeby mógł na nowo wejść na Bożą drogę. Trzeba, żeby sobie uświadomił, po co tu przyszedł, co za nim, co jest jego teraz i ku czemu chce podążać. Eliazz odpowiadając, na nowo odkrywa swoją tożsamość proroka Jahwe. Dopiero wtedy Eliazz staje w obecności Boga, który przychodzi w sposób delikatny. Nie w potęgde natury, ale w sposób, który można tak łatwo przeoczyć. Serce Eliasza było bardzo wyczułone na Boga, dlatego mógł Go rozpoznać w „głosie przenikliwej ciszy”.

Czasami i w naszym życiu pada pytanie: Co ty tu robisz? Odpowiedź może być bardzo trudna, ale jest kluczem do pójścia dalej. Wtedy jesteśmy gotowi, by spotkać Boga. Przypomnij sobie jedno ze spotkań z Bogiem. To, które w tym momencie przychodzi Ci do głowy. W jakim momencie Twojego życia miało ono miejsce? Co doprowadziło Cię do tego spotkania? Jak ono wyglądało? Jak Cię ono ukształtowało na Twoje DZIŚ?

Na koniec porozmawiaj z Panem o tym wszystkim, co zrodziło się w Twoim sercu pod wpływem dzisiejszej modlitwy. Wypowiedz przed Nim swoje uczucia – radości, pokoju, bezpieczeństwa, ale również smutku, obawy, lęku. Bądź szczery przed Panem. Możesz Mu podziękować za to, co odkryłeś, lub poprosić Go o coś, czego bardzo potrzebujesz. Porozmawiaj z Nim przez chwilę serdecznie – jak przyjaciel z przyjacielem.

Na zakończenie pomódl się słowami: **Ojcze nasz...**

Zachęcamy, byś zapisał sobie refleksje po modlitwie, jakieś szczególne poruszenia czy myśli, które będą takim swoistym dziennikiem duchowym z tych rekolekcji. Te zapiski mogą Ci pomóc zobaczyć drogę, po której Pan Cię prowadzi, ścieżki, po których On idzie z Tobą przez życie.